

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 7. & 8. lib. Levit. in quibus describitur lex Hostiæ pro delicto, pœna comedentis ore pollutô de Hostiis Pacificorum, lex de Adipe & sanguine. Aaronis solemnitas ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

dò se gerit Mater Ecclesia : ut per frequentes Dominicæ Passionis Meditationes ignis amoris divini accenderetur vehementius, accensusque duraret diutius : hinc ipsam patientis imaginem corporeis subducit oculis. S. Petrus Dam. lib. 3. Epist. 18. refert in India reperiri admirandæ virtutis arborem, *Peridivion* illam vocant Incolæ, quæ præter fructum, quem gignit saluberrimam umbram projicit, quò noxii serpentes abiguntur. Arborem hanc quis non dixerit sanctissimam Crucem in corde Christiani hominis per frequentem meditationem passionis Dominicæ radicatam? de hac verificatur illud Cant. 2. v. 3. *Sub umbra illius, quem desideraveram sedi, & fructus ejus dulcis gutturi meo.* ô benedictum lignum, quod dum vitæ es principium, es quoque firma radix amoris divini! ô saluberrima arbor! dum à pectore fidelium abigis serpentem tartareum, exaltas in eo Christum. Paulò antequam Salvator adoriretur Passionem suam, in hæc erupit verba Matth. 20. *Ecce! ascendimus Jerosolyman, & filius hominis tradetur ad crucifigendum.* Et mox subjungitur: accessisse matrem filiorum Zebedæi, & sollicitam de illorum promotione primas petiisse sedes. Scio; non paucos SS. Patrum inveniri, qui hanc mulierem vel imprudentiæ vel impudentiæ arguant, attamen persuasus sum, illam hòc factò maximum prudentiæ suæ specimen dedisse; eò quòd gloriam illò prorsus tempore petierit, quò Christus ad summam sui confusionem & mortem ipsam properabat; videtur sententiam confirmare meam S. August. in Psal. 95. hæc scribens: *Filius Dei pro nobis mortuus est: securus esto accepturum vitam ipsius, qui pignus habes mortem ipsius.* Liceat nunc Christiane Lector ex hac doctrina Augustini sequelam, nostro proposito accommodam formare: nempe certius non dari signum amoris divini in corde Christiani latentis, quàm frequentem Dominicæ Passionis memoriam: si enim hæc Passio Augustinò teste *pignus est æternæ vitæ*, olim in cælo obtinendæ, erit hèrele etiam certissimum pignus amoris divini (qui est præ gustus vitæ æternæ) in corde Christiani latentis.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 7. & 8. lib. Levit. in quibus describitur lex Hostie pro delicto, pæna comedentis ore pollutò de Hostiis Pacificorum, lex de Adipe & sanguine. Aaronis solemnis consecratio & filiorum ejus.

Considera 1. **S**I Deus cum tanta munditiæ Altari ministrari voluerit, N. 128.
in quo sola offerebantur *animalia, farina, incensum &c.*
Y 3 quan-

quantam puritatem exigat ab illis, qui assistunt Altari, aut de eo participant, in quo Deus ipse immolatur, & sumitur; & hinc quantam mereantur poenam, qui debitam carent puritate? *Heu!* exclamat mellifluus Doctor apud Broymardum Lit. E. cap. 6. *quam temerarium, quamque nefarium est, cruentis manibus tractare Virginis filium! que mens non rapetur in excessum, ubi mundi pretium mittitur in sterquilinum? non est minus detestabile in os pollutum, quam in lutum mittere Virginis Filium.* Alii peccatores transgrediendō Præcepta Dei se ipsos inquinant, sacrilegè autem tractantes corpus Domini, non solum se ipsos conspurcant, sed etiam ipsum Salvatorem maculare videntur. Quare Paulus Palad. in Matthæum scribens asserere non veretur; aptiorem Deo locum esse ipsum Infernum, si culpæ non essent, quam domum peccatoris; in Inferno enim Deum existere ut Dominum & vindicem peccatorum; in peccatoris autem pectore detineri ut malefactorem, horrendis affligendum poenis juxta illud Matthæi 29. *Filius hominis tradetur in manus peccatorum.* Quantam ergo poenam in suum provocant caput, qui adeo enormiter Christum tractant? anima polluta comedens de carnibus Hostiæ Pacificorum, quæ constabat, ut dixi ex bestiis oblati, perire debuit versu 20. cit. capitis, quale ergo supplicium debetur illis, qui corpus Agni immaculati, tollentis peccatum mundi, immundam conscientiam lumere præsumperint? Apostolus I. Corinth. 11. Indignè communicantem ait, *judicium sibi manducare, & bibere.* In quæ verba ait Chrysostr. *judicium sibi manducat, id est: damnationem.* Sed videtur hæc ipsa sententia nonnihil obscura; quis enim unquam audivit: sceleris cujusdam reum latam contra se sententiam manducasse? aut illi à Judice, dum damnatur ad supplicium, sterni mensam? inferri dapes? parari potum? in verbis Apostoli latere magnum Mysterium observat celeberrimus ille concionator Segneri Hom. Christ. p. 3. d. 10. Velle inquit Apostolum dicere: quod homo peccatō mortali infectus, dum manducet divinas carnes, sibi ipsam manducet damnationem: quia sicut cibus in stomachum transmissus, paulatim per omnes corporis partes se distribuat, in easque qualitates suas sive bonas sive malas derivet, quæ vix ullâ ratione, aut vî ab illis separari queant, sic illam sententiam, quam per modum nutrimenti Sacrilegi isti devoratores deglutiant, per omnes sensus distribui, omnesque animæ potentias attractu suo & pestilentî contagione inficere; ita ut semper magis magisque talem per infectionem vindictæ divinæ re-

serven-

serventur. Hoc ipsum evidenti exemplò demonstravit Judas. Hic licet priusquam maledictò ore sumplisset sacratum Domini sui corpus, diabolicæ potestati suberat, utpote furem jam tunc professus; nec tamen adeò plenè ac pacificè fuit ab illo possessus, quàm cum sacrilegìs faucibus communicare ausus est. *Post buccellam introivit in eum Sathanas*, Joan. 13. Sed Judæ exemplo addamus aliud multò recentius, quod à variis authoribus fusiùs descriptum, ego sic breviter narro: vixerat Cordubæ vir familiæ illustris, capitales cum alio fovens inimicitias. Is lethali morbò affectus cum absolutionem à confessario obtinere non posset, nì coram testibus publicis cum inimico rediret in gratiam, consensit, fictòque actu rogavit veniam, & injuriam remisit vocato ad se adversario. Dein sacro refectus pabulò oculos in mortem clausit. Nocte autem, corporis sepulturam sequenti, duo Ephebi pulsant fores collegii Cordubensis, vocant ad se confessarium defuncti, face prælucente illum deducunt ad sepulturam, & per apertam Templi portam deductum, jubent ex Tabernaculo, ad quod referandum ei clavem dederant, deferre ciborium ad sepulchrum defuncti. Quò ut pervenere, narrant confessario sacrilegam communionem ea de causa factam, quòd fictè tantum in gratiam redierit cum inimico. Monstrant proin in patulo ore cadaveris Hostiam, quam sibi in judicium manducaverat, quamque ociùs acceptam confessarius in ciborio recondit. Tum pede terram pulsant Ephebi, & corpus subitò absorbetur à terra, inter stygios tumulandum rogos. His peractis confessarius reducitur ad Collegium ab Ephebis, qui deinde videri desière. P. Gabriel de Viega.

Considera 2. Deum voluisse: ut sacra confecturi aut sumpturi, *N. 129.* non tantum puritate internâ niteant, sed ut niteant etiam externâ: hinc Moyses Aaronem filiosque ejus non prius induit sacris vestibus, quàm eos ad extra lavisset. c. 8. v. 9. Duabus in partibus signum Dilectionis suæ imponi sibi petit sponsus, in corde videlicet & in brachio, asserens Cantic. 8. *Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum.* Non videbatur ipsi sufficere affectio interna, nisi probata signis exterioribus. Laudatur Proverb. 31. *provida mater familias non inde solum, quòd confecerit linum, sed quòd etiam de conficienda lana, exteriori videlicet mundo vestita & cultu se monstrârit sollicitam.* Non satis erat, Thren. 1. *gembundæ Ecclesiæ plorâsse simpliciter, sed teste Prophetâ dicitur plorans plorâsse, & lacrymæ*

crymæ in maxillis ejus. Ut juxta Paschasium: compunctionem perfectam interiùs, & affluentiam lacrymarum demonstraret exteriùs, quatenùs non minùs exterior quàm interior homo ad integrum reformatus abluatur. Audi hæc Christiane Lector, qui forsan blandiris tibi de interna animi puritate, per contritionem & confessionem obtenta, non sollicitus de reddendis bonis injustè partis, de malis occasionibus fugiendis, de exsequendis actu externo propositis &c. quæ videantur ad externam puritatem requiri. Ne tamen considerandò, quàm exacta requiratur mundities, tam in quàm externa, inutili diffidentia ab Altari divino removearis: hinc videtur Deus non absque speciali Mysterio in sacra victima homini *pectusculum*, confidentiæ symbolum, cedere: Sicut etiam Israëlita paschalem agnum sumpturi jubebantur baculos in manibus tenere, quibus inniterentur. Si ergo feceris, quantum in te est: interiora mundandò per veram contritionem, confessionem & efficacis propositum, extrinsecis actibus deserendò peccandi occasiones, & alia media, à confessario tibi præscripta applicandò, tunc tolle *pectusculum* confidentiæ, *elevans illud coram Domino*, v. 29, cit. capitis & audacter accede: si quid in te residuæ erit maculæ, depurgabit illud ignis gratiæ, qui *egredietur à Domino super Pectus tuum*.

FASCICULUS XXI.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 10. & 11. lib. Levitici, in quæis describitur Interitus Nadab & Abiu, lex abstinentia à vino. Lex de mundis vel immundis animalibus.

N. 130. *Considera I.*

QUòd licet quodvis peccatum grave nos reddat divinò sacrificiò & mensa indignos: omnibus tamen aliis peccatum luxuriæ hoc in passu præponderet;